

V Ě S T N Í K

ČESKOSLOVENSKÉ NÁRODNÍ RADY AMERICKÉ

Čís. 281

Listopad 1978

Dr. Mikuláš Ferjenčík:

Posolstvo k členom Čs. národnej rady americkej

Bliži sa doba vianoc a koniec roku 1978. Keď sa zamyslíme, čo všetko máme za tento rok za sebou a čo sa v ČSNRA urobilo, môžeme mať isté zadosťučinenie. Podarilo sa nám vzbudiť v našom okruhu posobnosti záujem o našu československú vec vo vyššej miere než kedykoľvek predtým. Jubilejné príležitosti (60 rokov Československej republiky, 30 rokov od februárového komunistického puču v r. 1948 a 10 rokov (od 21. augusta 1968) sme využili na to, aby sme širšiu americkú verejnosť informovali, prečo, z akých dôvodov vedíme náš zápas proti tomu, čo je dnes doma v Československu. Naša snaha vzbudiť záujem mala širší okruh než čiste regionálny československý. Snažili sme sa z nášho československého prípadu poukázať a varovať slobodný svet a dosiaľ slobodné národy pred hroziacim nebezpečím zo strany Sovietov a komunizmu. Podarilo sa nám získať účasť a spoluprácu mnohých verejných činiteľov, senátorov, kongresníkov apod. - či už ich prejavmi v kongrese a v senáte, ktoré sú uverejňované v Congressional Record, lebo pri našich spomienkových oslavách, ale aj článkami v novinách.

Účasť našej krajanskej verejnosti na týchto podnikoch nebola taká, aká sa očakávala s ohľadom na význam týchto jubileí. Dá sa to vysvetľovať všeliako, ale omlúvať to už nejde tak ľahko. Je pravda, že doba súčasná so svojou infláciou, hroziacim úpadkom, možnou nezamestnanosťou a novou vojnou neposkytuje to najvhodnejšie prostredie pre oslavy. Návrat do minulosti, spomínanie významných udalostí nášho života, nás poučujú a povzbudzujú. Vieme, že ani v tom, čo je dnes, nie je mnoho nového. Boli inflácie, recesie, poklesy mravov, hrozby ozbrojených konfliktov a veľkej vojny mnohokrát predtým a národy sa museli s nima vypoariadať a udržať sa pri živote. Toto všetko je ľahšie, keď sme na to patrične pripravení a máme skúsenosti a poučenie z minulosti. Mladší emigranti z rokov 1968-69 boli vychovaní z prevážnej časti režimom komunistickým. Nemajú a aj ťažko môžu mať ten vzťah k rodnej vlasti a jej minulosti, ktorá im bola podávaná skreslene, alebo podávaná vôbec nebola. Vlast' im pripomína komunistických predákov, ustrašených učiteľov a rodičov, nútené brigády a odporné, nabubrelé oslavy. Okolnosti ich naučili flákať sa, pretvarovať a švindlovať. Prišli sem do iného sveta a pomaly odnaučili sa flákať a švindlovať, lebo okolnosti ich donútili. Pomaly sa vzťahujú. Prevážna väčšina má svoj dom, svoju živnosť, svoje auto, apod. Pomaly prichádzajú k poznaniu, že to, čo si nadobudli vlastným pričínením, je treba chrániť, že sa musia starať o to, čo bude zajtra a čo bude s ich deťmi a rodinou. Tieto starosti ich nutne tlačia, aby hľadali oporu. Kde ju hľadať a nájsť, než u ľudí, ktorých mentalita je ich mentalitou, reč a jazyk ich jazykom. Hľadanie opory a porozumenia ich privedie do spoločnosti, do ktorej patria, ako sa to stalo napr. vo Švajčiarsku a v Austrálii. Je to pochod pomalý, ale viac než pravdepodobný. Priznajme si, že ani my

exulanti z rokov 1938 až 1948 našou spoluprácou a jednotou nie sme tým najlepším vzorom ani pre tých, ktorí tu boli, ani pre tých, čo po nás prišli.

My, ktorí sme sa dali na vojnu a hlásili sa do práce v Československej národnej rade americkej, pre nás niet tak ľahkého úniku od povinností a záväzkov k novej a starej vlasti a národu, ktoré záväzky sme si vzali na seba pod tlakom vlastného svedomia, ktoré sa sformovalo a utvorilo celým našim životom, všetkým v čom sme sa zrodili, v čom sme žili, k čemu nás vychovávali naši rodičia, učitelia, naše dejiny a naše poznania iných svetov a iných národov. Hoci sa nám niekedy zdá, že všetko, čo robíme je zbytočné, beznadejné a malicherné, naše svedomie káže inak a nedovolí uniknúť.

Niečo robiť musíme. Hlavne dnes, keď všetko okolo nás sa mení k horšiemu a hrozí zrútením sa. Musíme, ako už toľkokrát my starí v živote, keď hrozilo nebezpečenstvo, nevzdávať sa, ale dívať sa tomuto nebezpečenstvu a hrozbe priamo do tváre a snažiť sa brániť a chrániť, čo sa chrániť a zachraňovať dá. Žiadna situácia nie je beznadejná, pokiaľ sme odhodlaní vydržať a bojovať. To zlo, proti ktorému vedíme náš boj, má kratšie nohy, je stavané na nepravde a krivde a je preto odsúdené k zániku.

Napokon ďakujem vám všetkým za vašu spoluprácu, pochopenie a vaše priateľstvo, o ktoré vás prosím i pre rok, ktorý je pred nami.

Želám vám radostiplné vianoce a spokojnejšie nový rok, s dobrým zdravím vám a i vašim drahým.

Z událostí v Československu

Chartisté a jejich osud

Původně v lednu 1977 byli tři mluvčí: prof. Jan Patočka, Václav Havel a Jiří Hájek. Prof. Patočka zemřel po srdečním záchvatu po dlouhém policejním výslechu. Spisovatel Havel byl několikrát vyslýchán a vězněn. Po několika měsíčním vězení, krátce před zahájením bělehradské konference byl propuštěn s tím, že prý nebude mluvčím Charty (tvrdil, že odmítl se zřeknout Charty). Dr. Jiří Hájek byl pod policejním dohledem a letos se vzdal funkce mluvčího a udal jako důvod špatné zdraví. Na jejich místa nastoupili tři další státní občané: prof. Jaroslav Šabata, prof. Ladislav Hejdlánek a mladá zpěvačka Marta Kubišová, která nedávno však byla též nucena se vzdát pro špatný zdravotní stav (po porodu ztratila dítě a byla těžce nemocná). Prof. Šabata byl zatčen 1. října, když s několika členy Charty odejel na schůzku s polskými přáteli na polsko-československých hranicích. Na jejich uvolněné místo nastoupil opět Václav Havel.

Po zatčení prof. Šabaty se nevědělo co se na něho chystá. Pravděpodobně režim chce udělat z něho výstražný případ.

VĚSTNÍK

November 1978

Organ of the Czechoslovak National Council of America

Published monthly (Except bi-monthly July-August)

Subscription \$2.00 a year - Outside U.S.A. \$3.00

Editor - Vlasta Vraz

Office: 2137 So. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

Second Class Postage paid at Chicago, Illinois

VĚSTNÍK

Listopad 1978

Orgán Československé národní rady americké

Vychází měsíčně (s výjimkou dvojčísla v červenci-srpnu)

Předplatné \$2.00 ročně. - Mimo U.S.A. \$3.00

Redaktorka - Vlasta Vrázová

Úřadovna: 2137 S. Lombard Avenue, Cicero, Illinois 60650

Tel.: 656-1117

Za jeho propuštění se přimluvalo dvaapadesát podpisovatelů Charty, v otevřeném dopise na vedoucí představitele socialistických a sociálně demokratických stran v Západní Evropě, mj. na britského předsedu vlády Jamese Callaghana, na Willy Brandta a na Francois Mitterranda. Žadatelé poukazují na to, že obžalovaným se nedostává v Československu spravedlivého soudu. K soudnímu líčení není připuštěna veřejnost, ač to předepisuje zákon, a proto chartisté žádají, aby představitelé svobody na západě se snažili prosadit buď o propuštění prof. Šabaty na svobodu aneb o skutečně veřejný soudní proces, pokud možno za přítomnosti zahraničních pozorovatelů.

Tuto žádost na čs. úřady vyslovil senátor Jacob Javits (R-N.Y.) za své návštěvy Prahy. Dle zprávy New York Times ze dne 21. listopadu žádal senátor Javits vedoucí členy pražského režimu, aby soudní přelíčení s prof. Šabatem bylo přístupno veřejnosti a aby byl dovozen americkým pozorovatelům přístup do soudní síně.

Amnesty International, mezinárodní organizace právníků, která bezplatně a čistě ze zásady a lidskosti se zajímá o osudy vězňů, kterým jsou odírána lidská práva, již v několika případech vyslala do Československa svého pozorovatele, ale nikdy mu nebyl dovozen vstup do soudní síně.

Američtí senátoři v Praze

Po návštěvě Moskvy šest senátorů americké delegace pokračovalo v cestě do Prahy: Henry M. Jackson (D-Wash.), Claiborne Pell (D-R.I.), Ernest F. Hollings (D-S.C.), Ted Stevens (R-Alaska), James A. McClure (R-Ida.) a Jacob Javits. V Praze se sešli se členy čs. parlamentu, ale nepodařilo se jim prý dosáhnout nějakých ústupků, ani slibů. "Vysvětlil jsem jim", pravil senátor Jackson, že než budeme vyjednávat o vydání zlata Praze trváme na tom, že musí nastat zlepšení, uvolnění v pronásledování chartistů a občanů, kteří hájí lidská práva".

Další dokumenty Chartistů

Počátkem listopadu zaslali chartisté otevřený dopis gen. tajemníku Spojených národů Kurt Waldheimovi a všem podpisovatelům helsinské dohody. Stěžují si, že v Československu panuje strach, mnozí občané nemají odvalu vyslovit svůj názor a dokonce se vyhýbají každému kdo by se nebál promluvit. Na dopisy vlády nedostávají odpověď a proto se rozhodli napsat přímo do Spojených národů.

Ve své stížnosti vypočítávají řadu vládních přestupků a příkladů pronásledování, např. lidé jsou zatýkáni za to, že mají u sebe cizí literaturu nebo hudebniny; jiní jsou zatčeni, že poslali svůj rukopis do ciziny; jejich neuveřejněná díla jsou konfiskována a kdo by je chtěl zveřejnit je pronásledován. Mnozí byli vyhoštěni ze zaměstnání, jiným je zadržena pense; jejich děti nejsou připuštěny do vyšších škol; manželé jsou donucováni k rozvodu. Jsou případy, že chartisté jsou nařčeni z nespáchaných kriminálních činů. Jsou vězněni bez příčiny a bez slyšení. Autoři dopisu dodávají, že vládní činitelé nejsou ani si vědomi všech činů páchaných státní tajnou policií.

Otevřený dopis Waldheimovi a podpisovatelům helsinské dohody byl podepsán dne 13. října v Praze Martou Kubišovou a prof. Ladislavem Hejdánkem. Závěrem obracejí se na Spojené národy. Je sice pravda, že náprava je především úkolem čs. občanů, ale to neznamená, že by mezinárodní veřejnosti a jiným vládám mělo být lhostejné, co se v Československu děje a že by jejich zájem o čs. situaci měl být považován za "vměšování". "Idea OSN vychází z přesvědčení, že osud obyvatel této planety není a nemůže být jen záležitostí jednotlivých vlád, ale že je společnou starostí celého lidského společenství. A v Závěrečném aktu helsinské konference je výslovně stvrzeno právo signatářů států sledovat jeho plnění i v jiných zemích."

Ohlas v Ženevě

Až dosud Mezinárodní organizace práce úmyslně přehlížela poměry v Československu, ale teď odhlasoval správní výbor svůj protest na základě dokumentů z Československa o případech podpisovatelů Charty, kteří přišli následkem toho o práci. Podle mezinárodní konvence nikdo nesmí být propuštěn z práce pro své politické názory. V červenci loňského roku byla Mezinárodní organizace práce doručena podrobná stížnost proti Československu a teď konečně došlo k hlasování v Ženevě a správní výbor rozhodl se pro zveřejnění těchto dokumentů 38 hlasy proti čtyřem.

Československo odpovědělo na původní obvinění, že je možné propustit občany z práce bez předběžného varování "když jde o státní bezpečnost nebo pracovní kázeň".

Až dosud Mezinárodní organizace práce postupovala jednostranně, takže Spojené státy z této organizace odešly. Poukázaly na nespravedlivý postup jednání; např. v případech některých zemí Mezinárodní organizace to projednávala veřejně, ale když šlo o komunistické státy, buď se to neprojednávalo veřejně, anebo se to neprojednávalo vůbec. Američané se konečně rozhodli, že nebudou nadále podporovat svými penězi organizaci a umožňovat jí další existenci a zdá se, že to byla zdravá lekce.

V Brně byli odsouzeni tři mladí občané ke ztrátě svobody za to, že rozmnožovali a rozšiřovali jeden dokument Charty. Také byli obviněni z toho, že si hráli doma desky hudby "Plastic People" zakázané československé hudební skupiny.

Do Brna jel člen Amnesty International Dr. Wolfgang Aigner, rakouský právník, aby mohl pozorovat soudní proces s těmito mladými muži. Nebylo mu však dovoleno vstoupit do soudní síně, byl vyslýchán na policii tři hodiny. Sešel se pak s příbuznými a právním zástupcem, než se vydal na zpáteční cestu. Na hranicích byl opět vyslýchán dvě hodiny, jeho auto bylo důkladně prohlíženo než mu bylo dovoleno konečně se vrátit domů s nepořízenou. Jak praví zpráva Amnesty International z New Yorku: tyto tři provinilci byli odsouzeni za rozšiřování literatury "nepřátelské k socialistickému a státnímu řádu republiky".

Prosíme oznamte včas
změnu adresy

“28. říjen” v Československu a USA.

U příležitosti 60. výročí založení Československé republiky mezinárodní organizace Amnesty International v Londýně na ochranu politických vězňů, vyzvala československou vládu, aby propustila občany uvězněné z politických důvodů.

Amnesty má zastoupení a členy po celém světě. Z více než sta zemí apelovali ve svých dopisech na presidenta Husáka, aby propustili občany, kteří jsou vězněni za své přesvědčení.

Kolik těchto vězňů se nalézá ve vězení nelze zjistit, jména zatčených nebývají uveřejněna a důvody nejsou uváděny.

Zdá se, že nikdo nedostal amnestii k 60. výročí republiky.

Ve Spojených státech, před skončením zasedání kongresu bylo v plenu senátu vzpomenuť čs. svátku senátorem Robert Dolem, který připomenul, že před 60 lety byla ve Washingtonu vyhlášena profesorem Masarykem československá samostatnost. Rozhovořil se o obrodném procesu, který nastal za Pražského jara, o sovětské okupaci a o Chartě. Zmínil se o několika statečných chartistech, o prof. Janu Patočkovi, Václavu Havlovi, Martě Kubišové, Jaroslavu Šabatovi, Jiřím Hájkovi. Mluvil o nejposlednější události chartistů, pokusu se sejít na polských hranicích s polskými přáteli, který byl zmařen policií a vyvrcholil zatčením prof. Šabaty. Senátor Dole žádal kolegy, aby svým postojem podporovali stoupence lidských práv. Naděje těchto lidí v Československu, Polsku a Sovětském svazu nesmí být zmařena.

Jeho proslov v senátě byl uveřejněn v Congressional Record a k tomu byl připojen text brožury “In the Heart of Europe” se stručnou historií Československa, kterou svého času vydala Československá národní rada americká.

V poslanecké sněmovně připomenula poslankyně Millicent Fenwick z New Jersey osud Československa. Další projev měl poslanec Edward J. Derwinski z Illinois, který mluvil s velkým pochopením o presidentu Masarykovi. Zařadil do Congressional Record text deklarace Československé nezávislosti, kterou 18. října 1918 prof. Masaryk předal presidentu Woodrow Wilsonovi ve Washingtonu.

Poslanec James J. Blanchard z Michiganu připomenul desáté výročí sovětské okupace. Poznamenal, že v době své nezávislosti Československo se stalo útočištěm pro ty, kteří prchali z bolševického Ruska a pak z nacistického Německa. “Československo byla země, která se stala symbolem těch demokratických principů, které jsou nám tak drahé ve Spojených státech.”

21. srpen

Je mnoho zajímavých dokladů, jak rok 1968 a situace Československé země jsou živé v povědomí světa a ohlašují se při nejrůznějších příležitostech, např. i v hudebním světě.

Československo na sebe upozorňuje svým uměním: v hudebním světě existuje několik mezinárodních cen udělovaných každoročně nejlepším gramofonovým nahrávkám roku z okruhu klasické hudby. K nim patří i Mezinárodní cena kritiků - High Fidelity. Letos se mezi pěti vybranými deskami určenými pro nejvyšší ocenění objevily i dvě desky spjaté s československou kulturou:

(1) Souborná nahrávka smyčcových kvartet Antonína Dvořáka nahraných Pražským kvartetem (vydala Deutsche Gramofongesellschaft ve spolupráci se Supraphonem);

(2) Opera Leoše Janáčka “Kát'a Kabanová”. Připravil anglický dirigent Charles Mackerras (někdejší žák Václava Talicha) s Vídeňským Filharmonickým Orchestrem a v mezinárodním obsazení zpěváků, mezi nimiž největší část tvoří čeští pěvci.

Americký časopis High Fidelity (prosinec 1978) podal zprávu hlavního vydavatele a zároveň člena poroty Leonarda Marcuse. Tam čteme, jak i do jednání o cenu gramofonových desek, kde byli zástupci Španělska, Rakouska, Anglie, Francie, Německa, U.S.A. a Švédska, pronikly ohlasy 10. výročí vpádu ruských vojsk do Československa a jak vyvolaly i projev sympatií k zemi, lidem a kultuře Československa.

Pamatná deska v rozpomienku na Prezidenta Wilsona dedikovaná vo Wilsonovom Dome

Washington, D.C. - Knihovňa Wilsonovho domu na “S” ulici vo Washingtone bola scénou dojemného shromaždenia Američanov československého povodu, ktorí svojou prítomnosťou prejavili úctu, jakú voči Prezidentovi Woodrow Wilsonovi prechovávajú. Prezidentov prejav, pred 60 rokmi, za právo na slobodu národov strednej a východnej Európy, za stáročia pod nadvládou cudzincov, stal sa prostriedkom pre oslobodenie Čechov a Slovákov, medzi inými národmi, a spojil ich v Republiku založenú na vynikajúcich princípoch demokracie a nezávislosti ich vlasti.

Deň 26. októbra, 60 rokov do dňa kedy profesor Tomáš Garrigue Masaryk oddal do rúk Prezidenta Woodrow Wilsona v Bielom dome rozhodnutie Čechoslovákov a iných utlačovaných národov oslobodiť sa a stať sa rozhodčimi vlastného osudu. Vo Woodrow Wilson dome, dnes národný majetok, jednoduchá bronzová deska s nápisom prejavu úcty a vd'ačnosti Wilsonovi, a ozdobená vetvou škotského bodliaka a československej lípy, bola dedikovaná v pamiatku významného Wilsonovho prejavu za slobodu Čechoslovákov a iných národov. Prejav urobil hlboký a trvalý dojem v histórii národov.

Dekan Francis B. Sayre, Jr., vnuk Prezidenta Wilsona, vo svojej modlitbe pri započatí shromaždenia prosil Boha, aby mier a sloboda boli zas podielom našej svojeti v Československu.

Hlavným rečníkom bol dr. Viktor Mamatey, profesor na Georgia univerzite a povodca viacerých kníh a spisov o Wilsonovskej ére. Vo svojej reči dr. Mamatey sprítomnil vzrušujúci dej vo filadelfickej “Independence Hall”, pri podpisovaní prehlásenia spoločných záujmov a neodvislost' európskych národov za hlaholu “Zvona slobody”.

Samotné prehlásenie zopakovalo základné princípy prejavov Tomáša Jeffersona a Woodrow Wilsona. Osem dní pred touto udalosťou uverejnené bolo vo Washingtone “Prehlásenie nezávislosti Československa” ktoré slúžilo za vyváženie ponuky jakejsi autonómie podmaneným národom Rakúsko-Uhorska urobenej jako posledný dešperátny pokus cisárom Karlom na záchranu svojej ríše.

Podrobnosti podané dr. Mamateyom o týchto historických udalostiach môžu aj dnes slúžiť dnešnému rozvrátenému svetu za príklad jako pokračovať vo vymáhaní svojich práv bez roztržok a bratrovražedných bojov.

Dr. Otokar Horna, podpredseda miestnej odbočky ČSNRA v primeranom prejave za šesť našských organizácií účastných pri dedikácii oddal pamatnú tablicu do rúk zástupcovi kurátorov Wilsonovho domu, p. Robertovi Hawsonovi, ktorý d'akoval za dar jako za ukážku hlbokej úcty a lásky jakú Čechoslováci a Američania prechovávajú vo svojich srdciach voči Prezidentovi Wilsonovi.

Ceremoniár dedikácie, p. Pavel Šturman, prečítal vzletný pozdrav účastníkom od Senátora Romana L. Hrušku z Nebrasky, a advokát John K. Tábora, do nedávna pomocného tajomníka Amerického ministerstva obchodu.

Zaujímave prehovoril p. James H. Glenn z Amerického ministerstva zahraničia o silných svazoch, ktoré jestvujú medzi

Spojeními štáty a Prvou Československou Republikou, o nádeji Američanov zas uvidieť vlast' Čechov a Slovákov, vlast' Palackého, Dvořáka, Masaryka a iných úprimných vlastencov vol'nú a neodvislú v rodinnom kruhu demokratických národov.

Pán Andrej Valuchek, mimoriadny pobočník predsedu Národného demokratického výboru citlivo prehovoril o rokoch svojej práce v službách vlasti, ale zvlášť o vzájomnom hodnotení Wilsona a Masaryka prechovávali voči jeden druhému.

Za čestných sokolských praporečníkov a všetkých sponzorov dňa domyselne prehovoril plk. Jaroslav Kašpar-Pátý, zdorazňujúc význam dňa zvlášť pre svojet' v Československu.

Ceremoniárom predstavení boli zástupcovia spolkov účastných na dedikácii, jako Vavro Ryšavý a dr. Adolf Klimek za Radu slobodného Československa; pani May Sáhová za Československé centrum; dr. Otokar Horna za ČSNRA; Miroslav Dobrovodský za SVU; plk. Jaroslav Kašpar-Pátý za Sokola Washington.

Program bol otvorený americkou hymnou "The Star Spangled banner" a zakl'účený československou hymnou, ktorú obecenstvo zaspievalo pri doprovođe pí. Lidy Brodenovej na piano. Bolo to po prvý raz čo v priestranom dome Prezidenta Woodrow Wilsona ozývali sa dojemné zvuky československej hymny.

Všetky prejavy na shromaždení zachytené boli na magnetickej páске technikmi Hlasu Ameriky, spolu s rozhovormi s viacerými host'ami na dedikácii.

-pst

Dekan Francis B. Sayre, Jr.

Správca Medzinárodného ústavu Woodrow Wilsona pre vedátorov.

Vnuk Prezidenta Woodrow Wilsona.

Modlitba pri dedikácii plakety v dome Prezidenta Wilsona vo Washingtonu, dňa 26. októbra 1978 v pamiatku na jeho zástoj v prospech Československa:

"Pane Bože, ktorého láskou Tvoje deti sú sružené v rodiny a Tvojou dobrotivosťou je im dopriane byť vol'nými, príjmi naše pod'akovanie v tento deň za pevnú nádej ktorú prechovávaš v nás a našich príbuzných v Československu.

"Nedovol nám zabudnúť na tú dlhú cestu ktorou šli hl'adajúc Teba, ani na ich bohatierskych vodcov, ani na pozhennania tak často dosiahnuté na okraji zúfalstva. Pozhenjaj teraz, Dobrotivý Bože, nádej ktorú prechováваме pre Tvoj l'ud, a dopraj im v dňoch budúcnosti pokoja a dostojnej slobody pod Tvojou ochranou.

Ty Bože večných vekov,
Vel'ký Boh našich otcov. Amen."

Zprávy oblastí a odboček

Chicagská oblasť ČSNRA

Výprava do Clevelandu

V nedeli 29. října o půl dvanácté v noci vrátili jsme se z našeho zájezdu do Clevelandu, který již zůstává pro nás vzpomínkou, ke které se budeme ve svých myšlenkách vždy rádi vracet.

Alespoň touto cestou chceme poděkovat clevelandským přátelům a krajanům za všechnu práci, kterou vynaložili k uskutečnění této opravdu zdařilé slavnosti letošní jubilejní oslavy "28. října", které jsme se společně s nimi v nedeli odpoledne v přátelském prostředí České národní síně zúčastnili. Slavnostními řečníky oslavy byli Dr. Mikuláš Ferjenčík, předseda ČSNRA,

kteřý svůj projev o vzniku naší svobodné Československé republiky přednesl slovensky, a o významu tohoto významného dne promluvil anglicky Dr. František Schwarzenberg.

Všechny nás uvítal a význam 28. října zdůraznil vlastenecký clevelandský kněz dp. Dr. Prof. Felix Mikula, předseda slavnostního výboru, a Přemek Kocián, obřadník oslavy.

Za vedení Dolly Baca taneční skupina clevelandského Sokola předvedla v líbivém podání Furianta a Polku ze Smetanovy opery "Prodaná nevěsta" za hudebního doprovodu celého orchestru "The Shaker Symphony Orchestra". Tentýž zahrál na začátku slavnosti americkou a československou státní hymnu a později Dvořákův "Slovanský tanec 8. op. 46." Mladičké sestry Kocourový zahrály na piano a housle Dvořákovu skladbu "Humoresku".

Dojemně na přítomné zapůsobilo zakončení slavnosti slibem mladých a proroctvím Libušiným ze Smetanovy opery, které s citem zazpívala známá místní sopranistka Janet Alcorn za klavírního doprovodu Lynne Meilahn. Při závěrečných slovech věštby kněžny Libuše "Můj drahý národ český neskoná . . ." zůstalo málokteré oko suché.

Většina účastníků zájezdu se v nedeli dopoledne zúčastnila koncebrované mše svaté sloužené za trpící lid Československa v kostele Panny Marie Lurdské. Hlavním celebrantem byl vldp. Msgr. Petr Lekavý ze Sev. Dakoty, liturgická čtení přečetl dr. Jaroslav Pecháček z New Yorku, a české kázání měl Otec Vojtěch Vít, O.S.B., z Chicaga, Ill.

Při našem příjezdu v sobotu odpoledne nás očekávali staří dobří přátelé Václav Hesoun, Martin Hrabík a Václav Hyvnar, kteří s námi navštívili Kulturní zahradu, kde Dr. Ferjenčík jménem ČSNRA položil věnec u sochy T. G. Masaryka a druhý pak u nedalekého krásného pomníku generála Rastislava Štefánika ve Wade Parku.

Na banketu a plese SVU pořádaném v sobotu večer v rámci sjezdu SVU, který v Clevelandu započal již 26. října, sešli jsme se s mnohými přáteli i z jiných států.

Zájezd Oblastního výboru do Clevelandu splnil svůj úkol. Clevelandským krajanům jsme udělali radost svou účastí na společné oslavě "28. října", které ČSNRA byla spolupřádatelkou.

Sami jsme se vraceli potěšeni vědomím, že v Clevelandu dál obětavě pracuje hrstka národních pracovníků - i když starých zasloužilých, jako u nás ubývá a znovu jsme se přesvědčili, že když se spojí přátelsky ruce dohromady, je ještě i dnes možné, aby dobré dílo se tak pěkně vydařilo.

F.U.

Oslava 28. října v New Yorku

Za poměrně dobré návštěvy se konala oslava československé samostatnosti v sobotu dne 28. října ve velkém sále Sokola v New Yorku. V sobotu dopoledne byly položeny věnce u pamětní desky prvního presidenta Československé republiky a prvního ministra národní obrany gen. Milana Štefánika. Věnce položili zástupci Čs. obce legionářské a demokratické obce krajské. Večer pak členové Oblastního výboru ČSNRA, Čs. obce legionářské, Sokola a ostatních krajských organizací se sešli na banketu u příležitosti oslavy.

Večer zahájil tajemník Oblastního výboru br. Jan Babinec, který srdečně uvítal přítomné a ve svém projevu zdůraznil význam dne. Předseda slavnostního výboru Rev. Josef Šefl zahájil banket modlitbou. Za oblastní výbor promluvil jeho předseda br. Andrej Valušek. Slavnostní proslov na téma Československá Amerika vzpomíná pronesl br. James Krákora, výkonný tajemník ČSA, bratrské podpůrné jednoty Československých spolků v Americe a pokladník Československé národní rady americké.

Ve své řeči br. Krákora vzpomínal na exil před 130ti lety, přistěhovalec "kteří nemohouce souhlasit s nadvládou habsburskou, emigrovali hlavně do Ameriky, kde založili československou větev americkou. Zde také založili první bratrskou podpůrnou jednotu na půdě americké, kteréhož vzorou byly postupně zakládány další jednoty lidu českého a slovenského původu. Jednoty tyto se staly hmotnou oporou ekonomickou pro náš lid v jeho těžkých začátcích v nové domovině. Věrní svým československým zvykům a tradicím, založili zde jednoty sokolské, v nichž udržovali krásnou a záslužnou myšlenku, založili zde dramatické a pěvecké sbory, školy, aby jejich dětem narozeným v Americe byla dána možnost se učit řeči předků a poznat bohaté dějiny, kulturu a vyspělost národa, z něhož pocházejí. Založili své kostely a fary, založili nesčetné další organizace . . . Že tyto snahy měly vliv na vývoj samotného amerického národa a na jeho vzrůst na nejnávštější národ celého světa, o tom nemůže být pochyby".

Br. Krákora věnoval vzpomínky bratrům legionářům a odboji, který vítězně získal samostatnost Československé republiky. Mluvil i o druhé světové válce a žalostných událostech, vzpomínal na hrůzu válečných let i na radostné okamžiky nad bezpodmínečnou porážkou nacistů. "Jak velikou nadějí jsme kladli v nově dobytou samostatnost československého národa a jak nadšeně jsme hleděli vsříc opětnému pokroku, který jsme se domnívali, že nově utvořená republika bude razit v nové Evropě".

Pak přišel únor a nastal opět těžký život. "Vzpomínáme těch tisíců, kterým bylo nutno za nepříznivých okolností opustit rodnou zem".

Nastalo krátké jaro, nové naděje, a pak zase velké obavy a nové nebezpečí. "Vzpomínáme, jak všechny naše obavy se staly skutkem sovětskou okupací Československa v neslavný den 21. srpna 1968. Přes to, že po celém světě se ozvaly silné hlasy proti tomuto nezákonnému zákroku Sovětů a jejich spojenců, vojenská okupace Československa dosud trvá, třeba že jsou pokusy tuto skutečnost zakrývat co nejvíce. Vzpomínáme, ale nezoufáme".

"Naší povinností je pracovat neustále a neúnavně, aby se československému lidu dostalo příležitosti rozhodovat o svém osudu. To musí být náš úkol, naše povinnost vůči národu, z kterého pocházíme".

Zpráva Oblastního výboru Michigan

Čtvrtá řádná schůze Oblastního výboru Mich. se konala v neděli odpoledne dne 10. září 1978 za poměrně malé účasti členů. Během schůze se rozvinula debata o návrhu ustanovení výboru pro občanská práva. K žádnému závěru se nedošlo a tak tato záležitost se bude projednávat na příští schůzi v prosinci.

Oblastní výbor připravil a natočil na pás program oslav šedesátého výročí 28. října, který byl promítán na schůzi Štefánikovy odbočky 15. října 1978. Odbočka tímto vzpomněla výročí utvoření naší Čsl. republiky. Masarykova odbočka bude mít vzpomínku na své schůzi 10. listopadu.

Zprávy pokladníka Šrámka o stavu pokladny byly potěšující hlavně proto, že následkem festivalu se naše finanční situace poněkud zlepšila. Náš největší úspěch byl však morální a spočívá hlavně v tom, že jsme veřejně mohli projevit hrdost na svůj národní původ a lásku k národním tradicím. V tomto úsilí jsme našli plného pochopení sester a bratří všech třech odboček v Michiganu. Bez jejich pomoci by naše účast nebyla možná.

Hlavně bychom chtěli ohodnotit obětavou účast taneční skupiny Owosso, která pod vedením sestry Štěpánky Čechové obohatila program festivalu. Jejich vystoupení v národních krojích bylo odměněno dlouhotrvajícím potleskem. Br. Tony Čech přes veliké překážky autobusové stávky zorganizoval zájezd dvou autobusů a sestry z Owosso se vyznamenaly chutnými

koláčky, které nám pro festival napekly. Všem z celého srdce děkujeme.

Dodatečně jsme se dověděli o 75. narozeninách sestry Štěpánky Čechové. Při této příležitosti bychom jí chtěli vyjádřit obdiv a dík za její úsilovou a nezištnou práci, kterou po celá léta v exilu pro naši etnickou činnost vykonala. Všichni kdo s ní spolupracují jistě dovedou její námahu ocenit. Přejeme naší milé sestře hodně zdraví do dalších let, které věříme, že budou plné radosti z práce, kterou dosud vykonala a doufáme, že s námi i nadále zůstane spolupracovat v našem společném úsilí, aby naše národní dědictví bylo zachováno. Kéž by mezi námi bylo více takových obětavých krajanů jako je Štěpánka!

Gratulujeme a děkujeme

K blahopřání Oblastního výboru se připojují členové představenstva ČSNRA v Chicagu, aby projevili svůj dík a uznání sestře Čechové za obětavou práci celého čtvrtstoletí. Ode dne, kdy s br. Čechem přišli manželé do exilu, nepřestali pracovat ve svém prostředí, křísit zájem o starou vlast. Seznamovali nejen krajanů, ale hlavně americkou veřejnost s čs. folklorem. Touto cestou hledali pochopení u Američanů i pro věci politické, aby při každé příležitosti je upozorňovali na tragický osud Československa.

Jen ten, kdo si pamatuje na ty těžké začátky v neznámém prostředí nového domova dovede ocenit, co práce vykonali svou neuvěřitelnou energií a láskou k rodnému kraji. Na prvním představení účinkovali začátečníci a kroje taneční družiny byly všelijaké. Nyní každý tanečník a tanečnice vystupují v nádherných krojích. Od té doby se vystřídaly generace a všechny účastníky naučila ses. Štěpánka nejen krásně tančit, ale dovedla jim přiblížit umění i srdce vlasti jejich rodičů a prarodičů. Za to vše, Štěpánko, náš upřímný obdiv a dík.

Ještě jednou o clevelandském kongresu SVU.

Devátý světový kongres Společnosti pro vědy a umění byl pořádán ve dnech 26.-29. října v Clevelandu u příležitosti dvacátého výročí založení této organizace. Chtěli bychom se dnes ještě jednou vrátit k těmto rušným clevelandským dnům a připomenout si jejich průběh i aktivní podíl chicagské místní skupiny SVU, jímž přispěla k obsahovému obohacení kongresového programu.

Kongresy Společnosti pro vědy a umění, pořádané pravidelně v dvouročních intervalech, mají již svou ustálenou tradici a vedle svých pracovních a odborných podnětů dávají vzájemné přátelské kontakty mezi členy, roztroušenými dnes po celém světě. I letošní clevelandský kongres splnil tato svá poslání vrchovatou měrou, především dík pečlivosti a svědomitosti, s jakou byl připravován. Výborná organizace zaručila jeho nerušený průběh po všech stránkách a vytvořila tak i přes vyčerpávající pracovní intenzitu ovzduší klidu, spokojenosti a přátelské pohody.

Pro pořadatele, v jejichž čele stáli ing. Stanley J. Maršík a paní Dagmar Posedělová, nebylo maličkostí vměstnat do třídenního časového rozmezí 92 přednášek, několik diskusních panelů, filmů a výstav, aby zbylo ještě dostatek místa i na slavnostní plenární zasedání a kulturní i společenské večery, které program dnů doplňovaly.

Témata jednotlivých přednášek se shromáždila z mnoha různých úseků vědecké a výzkumné práce, v nichž dnes ve světě Češi a Slováci pracují. Že jich není málo, dokázal počet 15 sekcí, do nichž byly jednotlivé přednášky zařazeny. Se svými příspěvky se přihlásili i američtí přátelé, jejichž odborným polem je slavistika nebo studium české a slovenské historie a kultury.

Nejsilněji byly zastoupeny vědy přírodní a lékařské, dále vědy politické, historické a literární, ale i sociologie, ekonomika, filosofie a pedagogika. Bylo uspořádáno několik symposií, zaměřených k jednotlivým osobnostem (Leoš Janáček, Jan Nepomuk Neumann), historickým datům (rok 1968) a speciálním námětům.

Odborné části kongresu předcházelo ve čtvrtek valné shromáždění Společnosti, na němž byl zvolen nový výbor pro dvouleté funkční období v čele s novým předsedou Společnosti dr. Janem F. Třískou, profesorem politických věd na Stanford University v Palo Alto v Kalifornii. V tomto novém výboru bude pracovat i 5 členů chicagské místní skupiny SVU. - Odpoledne bylo věnováno plenárnímu zasedání, na kterém byla zhodnocena dvacetiletá činnost Společnosti i práce jejích jednotlivých odboček, založených v mnoha zemích světa. Na toto plenární zasedání navázalo v sobotu dopoledne slavnostní shromáždění ve velké rotundě clevelandské radnice, na němž přednesli své pozdravné projevy kongresu i zástupci města Clevelandu a na němž bylo uděleno čestné členství Společnosti jejímu bývalému předsedovi profesorovi René Wellkovi.

I kulturní a společenské programy přinesly mnoho milých překvapení. Večer prvního dne zakončilo pásmo hudby, recitace a dokumentárního filmu nazvané ". . . a to, co neumírá", jehož autorem byl Jaromír Zástěra, pracovník rozhlasové stanice Hlas Ameriky. Hudební oddělení clevelandského uměleckého musea uspořádalo v pátek společně s SVU Janáčkův večer, jenž měl vysokou interpretační úroveň. Zvlášť mile zapůsobilo české nastudování několika Janáčkových sborů, které přednesl pěvecký sbor Kent State University, i dvě česky zpívané scény z její pastorkyně v podání paní Janet Alcorn a pana Glyn Evanse, který se v druhé části programu úspěšně zhostil tenorového partu v Zápisníku zmizelého.

Recepce a reprezentační ples v místnostech hotelu Cleveland Plaza byly důstojným společenským vyvrcholením kongresu.

Chicagská místní skupina SVU byla na kongresu zastoupena 15 členy, z nichž téměř polovina se aktivně podílela na jeho programu. V sekci fyzikálních věd přednesli své přednášky profesori University of Illinois dr. Jan Roček a dr. Karel B. Absolon, který zde zároveň promítl archivní film o objevení Macochy, jako vzpomínku na právě uplynulé stoleté výročí narození svého otce, objevitele Macochy Karla Absolona. Dr. Absolon proslovil ještě přednášku v sekci biomedikálních věd, kde přednesl svůj příspěvek i dr. Zdeněk Hruban, profesor University of Chicago. Dr. Hruban se podílel svým referátem i na symposiu o českých a slovenských archívech v Americe. Profesor dr. František Schwarzenberg z Loyola University předsedal diskusnímu panelu nazvanému Politická historie Československa a na symposiu o Leoši Janáčkově uvedl, jak došlo k uspořádání a vydání zvláštního tisku O Janáčkově, který byl připraven k 50. výročí jeho smrti chicagskou skupinou SVU a v němž se zpovídá ze svého vztahu k Janáčkově Rafael Kubelík, Rudolf Firkušný, František Smetana a K. B. Jiráček. Knížku uzavírá referát o jubilejních Janáčkových oslavách v západním světě od Jaromíra Zástěry. Z funkce předsedy chicagské skupiny i bývalého předsedy Společnosti pro vědy a umění vyplynulo prof. Schwarzenbergovi ještě několik dalších referentských povinností, jak na plenárním zasedání, tak i na slavnostním shromáždění v rotundě clevelandské radnice. Velmi zajímavou a dokumentárně velice hodnotnou přednášku o začátcích českého tisku v Americe přednesla na kongresu zakládající členka SVU Vlasta Vrázová. Profesor University of Chicago dr. František Svejkovský obohatil svým příspěvkem symposium o Janáčkově a kromě diskusní účasti na dvou literárních panelech nahradil i nepřítomného předsedu symposia, jež se zamýšlelo nad přínosem československých židů

národní kultuře a společnosti. Dr. Eva Ročková z University of Illinois předsedala symposiu Ženy v minulosti a budoucnosti.

V neděli v poledních hodinách kongresový ruch utichl a s posledními stisky rukou znělo moderními prostorami clevelandské State university ujištění "nashledanou za dva roky ve Washingtoně".

Mnozí účastníci kongresu se pak se svými clevelandskými přáteli odebrali do České národní síně, aby se společně s nimi zúčastnili oslavy 60-letého výročí vzniku Československé republiky, kterou uspořádal clevelandský krajanský výbor spolu s Československou národní radou americkou.

-05-

Pozdrav předsedy SVU

Československé národní radě americké
Gen. M. Ferjenčík, předseda

Stanford University,
19. listopadu 1978

Milí přátelé,
píši vám jako nový předseda Společnosti pro vědy a umění, abych vás ujistil svou důvěrou v úzkou spolupráci mezi SVU a Národní radou. V tomto smyslu vás budu rád informovat o všech snahách, plánech a akcích SVU.

Věřím, že jednota a spolupráce našich organizací je důležitá pro splnění našich společných závazků a cílů.

Za předsednictvo Společnosti pro vědy a umění
Váš

Jan F. Tříška, předseda SVU

IN MEMORIAM:

K uctění památky zes. pí. Lady Svrčkové věnuji

Svatava a Vladimír Hoschlovi, IL	\$30.00
Dr. a Milada Lukešovi, IL	\$30.00
p. Frank Desenský, IL	\$10.00

DARY NA ČINNOST ČSNRA:

Odbočka ČSNRA Washington, D.C.	\$1,000.00
Z odkazu prof. Vratislava Buška, býv. předsedy ČSNRA	\$1,000.00
manž. Frank Havlíkovi, NY	\$200.00
Dr. a Mrs. George Matula, IL	\$50.00
In gratitude for the existence of the American Bulletin věnuje Ruth Crawford Mitchell, PA	\$50.00
Ladislav Treskon, IL	\$40.00
Západní česká bratrská jednota, Cedar Rapids, IA	\$25.00
Otto Sidu, W. Germany	\$25.61
Mr. a Mrs. Otto Kraft, MI	\$20.00
Jana Duffek, IL	\$20.00
Antonie D. Bily, CA	\$15.00
Katherine Stodola, WI	\$10.00
Rád Miami č. 464, ČSA, FL	\$10.00
Mr. a Mrs. Věvolod Pospíšil, PA	\$10.00
Frank Sukany, MI	\$ 8.00
manž. Vlado J. Čermanovi, CO	\$ 6.00
Mr. a Mrs. Adolph Cierny, Jr., IL	\$35.00
Jan a Betka Papánek, NY	\$25.00

**Oznamte včas
změnu adresy**

Ples ČSNRA v Chicagu

Nejkrásnější událostí po novém roce bude ples, když se o to přičiníme. Po úspěchu r. 1978 - ples byl předem vyprodán - odvažujeme se k větším metám. Příští ples bude pořádán dne 3. února v krásném plesovém sále hotelu Continental Plaza na Michigan Avenue, kde prostředí dodává slavnostního lesku. K tanci bude hrát Franz Benteler's Royal Strings, z nejlepších a nejvyhledávanějších souborů v Chicagu, jehož pověst je nám zárukou, že ples bude radostnou příležitostí si krásně zatančit.

Na plese budou uvedeny debutantky, které se hlásí k českému a slovenskému původu. Vystoupí též krojovaná družina. Další podrobnosti sdělí úřadovna Rady. Postup bude uveřejněn čas od času v krajském a americkém tisku.

Po loňské příznivé zkušenosti vydáme opět programovou knížku s fotografiemi debutantek a ilustrovaným textem. O knížku byl velký zájem, účastníci plesu si ji nejen uchovali, ale žádali další výtisky (kterých nebylo) pro nepřítomné členy rodiny.

ČSNRA se v krátké době obrátí na jednotlivce, ústavy, spolky atd. s prosbou, aby finančně vypomohli svým příspěvkem buď jako sponzoři, účastníci plesu, nebo přispívatelé na programovou knížku atd. Členy odboček prosíme, aby ve svém okruhu seznamovali veřejnost s touto událostí.

Pozvánky budou rozeslány až po vánocích, aby se neztratily v poštovní záplavě, ale prosíme, pamatujte již dnes na datum plesu:

SOBOTA, 3. ÚNORA 1979, v Continental Plaza hotelu v Chicagu.

Vypravíme bus - budou-li zájemci - který by přivezl hosty na ples a odvezl je domů. A budeme-li opakovat úspěch letošního roku, bude náš ples vyprodán. Kéž byl!

Odbočka ČSNRA Gama, Chicago

konala dne 11. listopadu schůzi v budově Lincoln Federal v Berwynu. Na programu byla velice zajímavá přednáška br. Jar. Schejbala, profesora University of Illinois na téma "Americká tradice v literatuře". Byla vyslechnuta se zájmem a porozuměním.

Stanislav Brym, předseda
Radka Žaludová, tajemnice

K vánocům pod stromeček

Amerika šla s námi

vydalo nakladatelství Konfrontace v Curychu (Postfach 1355, CH-8048, Zurich).

Kniha pojednává o tom, jak byl zahájen a organizován druhý odboj v Americe, jakými prostředky se Čechoslováci, politici i jiní emigranti zúčastnili první americké pomoci Spojencům, jak naše nezávislost pokračovala v americkém boji na ochranu demokracie, jak se americké university a jiné kulturní a politické instituce přidaly na naši stranu a poskytly své prostředky a síly ve chvíli nejrozhodnější, jak se vyvíjela naše diplomacie ve styku s Washingtonem, Moskvou, Londýnem i Paříží.

Autorem je Bohuš Beneš, který v té době byl tajemníkem svého strýce, presidenta Dr. Edvarda Beneše.

Masarykova Abeceda

Výbor myšlenek Tomáše Garrigue Masaryka, uspořádal Jaroslav Dreslev, vydala Konfrontace v Curychu.

Z dřívějších knih, vydaných Konfrontací, jmenujeme krásné, významné dílo Pavla Eisnera **Chrám i tvrz**, hold mateřskému jazyku, následuje další dílo, **Čestná poklepem a poslechem**.

Vydavatel Petr Pašek se nám uvedl svým jedinečným činem, překladem a vydáním "Soustroví Gulag" Alexandra Solženicyna.

Poslední kniha, dobrý dárek k vánocům, je zábavní knížka Vladimíra Škutiny **Rodič v síti**. Je věnována jeho dcerce Lucii.

V Americe jsme se seznámili s Vladimírem Škutinou prostřednictvím jeho první knížky "Presidentův vězeň". Poprvé byl zatčen a vězněn za Novotného, proti kterému se udajně prohřešil, když prohlásil, "že prezident je vůl". To však neřekl on, to řekl někdo jiný. Po svém propuštění, v předjaří 1968, popsal otřesné zjevy ve vězení. Knižka byla vydána už za rachotu sovětských tanků a poněvadž byl jeden z těch statečných hlasatelů a redaktorů, netrvalo dlouho a byl opět uvězněn. Od té doby byl několikrát "zatčený, znovu propuštěný a zase pronásledovaný". Docházely nás neutěšené zprávy o jeho špatném zdravotním stavu ve vězení a i když byl konečně propuštěn z vězení, není na svobodě. Jeho humor zdá se být komunistům příliš nebezpečný. Škutina se živil, či živil všelijakou prací, psát nesmí, jenom do šuplíku. Z knížky by však nikdo nevytušil, čím prošel a čím stále prochází. Není to knížka politická, ale byla "přivezena přes kořeny".

Knižka je věnována dceři Lucii, "která mi sice svým žakovským tenisem šla soustavně na nervy, ale v onom čase malin nezralých se mě zeptala na rozdíl mezi kritikou shora a kritikou zdola a tím sobě i mně zasadila brouka do hlavy. Byv vychován didaktikou Jana Amose Komenského, vybavila se mi jedna anekdota. Sebral jsem tedy dva kbelíky s vodou a vyvedl dceru na schodiště. Vzal jsem jeden kbelík, vyšel do mezipatra a vylil jí vodu na hlavu. "Tak tohle je kritika shora", řekl jsem. A teď ty. Vezmi kbelík a polij mě". Popadla kbelík, vychrstla jej - a voda jí vytekla na hlavu. "Tak vidíš. Tohle je kritika zdola. A protože nahoru nedochrsteš, říká se tomu sebekritika".

"Předkládám tedy zkazky a strasti své dcery Lucie jako sebekritiku. Anebo, že by to byla kritika zdola? Sám nevím".

První české vydání vyšlo v září 1978 v nakladatelství Comenius v Innsbrucku, v generální komisi Konfrontace v Curychu. Vytištěno v Belgii.

Kniha je psána s velkým pochopením pro mládež, u kterých najde nejlepší odezvu, a též u sportovců, hlavně tenistů. Je to kniha o rodičích a dětech, o výchově a o nezdojném mládí.

The Czechs and Slovaks in America: Bibliography (in English)

by Esther Jerabek, published by CNCA and SVU. Price for Council members \$15. - \$17.50 for non-members. A work of considerable research and necessary for anyone studying or writing about the history of our people.

Panorama

A historical Review of Czechs and Slovaks in the United States of America - 328 pp. with illustrations - Chapters on Immigration - History of Pioneers in New York, Iowa, Michigan, Illinois, Oklahoma, Texas, Minnesota. - Founding of Organizations and Societies - Personal Histories - Published by the CNCA. Price \$7. Order directly by mail.

UPOZORNĚNÍ členům ČSNRA

Z rozhodnutí sjezdu bude zvýšen členský roční poplatek ze \$4. na \$5. počínaje 1. lednem 1979.

Č. S. A.

Nejstarší bratrská a sesterská podpůrná jednota
v Americe jest připravená poskytnouti Vám
nejvýhodnější druhy životních pojištění plně
zabezpečujících Vaši ochranu.

Rovněž nabízíme pojistky poskytující pravidelný
starobní důchod jakož i pojistky hypoteční.

Další informace ochotně podají:

CZECHOSLOVAK SOCIETY OF AMERICA

"Pioneer of Fraternal Life Insurance"

CSA PLAZA

Telefony (312) 795-5800 - (312) 242-2224

2701 SOUTH HARLEM AVENUE

BERWYN, IL 60402

VĚSTNÍK

CZECHOSLOVAK NATIONAL COUNCIL
OF AMERICA
2137 So. Lombard Ave. - Room 202
Cicero, Illinois 60650

Second Class Postage Paid
at Chicago, Illinois